

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

8. Exponi nobis &c. Breve Urbani Papæ VIII. Quo admittit iste Pontifex
Religiosos Ordinis Sanctæ Crucis Parisiensis vulgò de la Bretonnerie
nuncupatos Appellantes à Processu Cardinalis Rupifoucaldi ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

ANNO
1631.

& non revocata, ac sacris Canonibus ac Constitutionibus Apostolicis, & Concilii Tridentini Decretis non repugnent, uti, frui, potiri & gaudere liberè, & licitè possint & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si ipsi Ecclesie Malleacensi, illiusque Capitulo, & Canonicis, aliisque Ministris, & Officialibus in statu Sæculari existentibus à principio concessa fuissent: Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ipsisque futuris Capitulo, & Canonicis Ecclesie sic Sæcularisatæ, ut quæcunque statuta & ordinationes tam circa divinarum Officiorum celebrationem, horarum Canonicarum recitationem, Chori servitium, ac munera sua, Officia, ac servitia, ac onera singulorum Capitularium, Capellanorum, Cantorum, Musicorum, & aliorum Officialium & servientium, quàm circa fructuum divisionem, & repartitionem modumque illos lucrandi, seu percipiendi, & exigendi, & aliàs felix ipsius Ecclesie Malleacensis illiusque futuræ Mensæ Capitularis Sæcularis rerum & bonorum regimen & gubernationem, divinique cultus directionem concernantia, licita tamen & honesta, sacrisque Canonibus & Constitutionibus Apostolicis, dictique Concilii decretis minimè adversantia concedere, & quoties pro rerum & temporum qualitate, aut aliàs expediens videbitur, illa imutare, alterare, limitare & corrigere, emendare & interpretari, aliaque etiam de novo condere & facere liberè & licitè valeant, quæ postquam edita, immutata, alterata, limitata, correctæ, emendata & interpretata, aut de novo condita fuerint, eo ipso Apostolica auctoritate approbata esse censeantur: Licentiam & facultatem auctoritate & tenore præmissis etiam perpetuè concedimus & elargimur, easdemque præsentibus sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, modificationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos & Successores nostros Romanos Pontifices, etiam crastino ejusque eorum ad summi Apostolatus apicem assumptionis die, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, clausulis, irritantibusque & aliis Decretis, pro tempore quomodolibet edendis, minimè comprehendere, vel per eas confundi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas & plenariè reintegratas, ac si de novo sub quacunque posteriori data per pro tempore existentes Capitulum & Canonicos dictæ Ecclesie Malleacensis quodcumque eligenda concessa essent, fore, illasque ac omnia & singula in illis per Nos concessa, disposita & fieri mandata, ac in vim illarum faciendæ & inde sequuta quæcunque, postquam litteræ translationis hujusmodi executioni demandatæ, ac illarum vigore in Ecclesia Malleacensi nomen & titulus Cathedralis Ecclesie suppressa, & dictum Oppidum Fonteniacense Civitatis titulo insignitum, & dicta Ecclesia Parochialis in aliam Cathedralem erectam, de Episcopi, & Capituli ac Canonicorum Malleacensium residentia ad futuram Civitatem Fonteniacensem translata, aliaque per supradictas translationes, litteras, disposita, & ordinata executioni demandata fuerint, in futuris Ecclesia Cathedrali, & Capitulo Fonteniacensi locum habere, & de illis intelligi debere, perinde ac si eadem præsentibus pro Ecclesia Fonteniacensi illiusque Capitulo, Mensæ Capitulari, rebus & bonis sub nomine & denominatione Ecclesie Fonteniacensis emanassent, sicque per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos quavis auctoritate fungentes judicari, & definiti debere: Et si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel igno-

ranter contigerit attentari, irritum & inane decernimus, non obstantibus dictæ Ecclesie Malleacensis in statu regulari fundatione, aliisque præmissis ac prioribus voluntate, statuto, & ordinatione nostris prædictis, & Lateranensis Concilii novissimè celebrati, uniones perpetuas nisi in casibus à jure permixtis fieri prohibentis, ac felicis recordationis Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri, & aliis quibusvis Apostolicis, nec non in Provincialibus & Synodalibus, Universalibusque Conciliis editis & edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, dictorumque Ecclesie Malleacensis & Ordinis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus contrariis quibuscumque, aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis de hujusmodi speciales, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus generales dictæ Sedis, aut Legatorum ejus litteras impetrarint, & si per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel aliàs quomodolibet sit processum; quas quidem litteras & processus habitos per eandem ad Archiepiscopatum & Eleemosynariam, ac Cappellaniam hujusmodi volumus non extendi, sed nullum per eas, quoad assecutionem Beneficiorum aliorum, præjudicium generari, & quibuslibet aliis Privilegiis, indulgiis & Litteris Apostolicis specialibus vel generalibus, quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa vel totaliter non inserta effectus earum impediti valeat quomodolibet vel differri, & de quibus quorumcumque tenoribus habenda sit in nostris Litteris mentio specialis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Millefimo sexcentesimo trigesimo primo, decimo nono Kalendas Februarii, Pontificatus nostri Anno Nono.

Pro Eminentissimo Domino Cardinali Barberino Summatore, J. B. Episcopus Sydoniensis.

Joannes Savenier, G. Pontanus, Vifa P. Gentilii.

BREVE URBANI PAPÆ VIII.

VIII.

Quo admittit iste Pontifex Religiosos Ordinis Sanctæ Crucis Parisiensis vulgò de la Bretonnerie nuncupatos Appellantes à Processu Cardinalis Rupifoucauld de la Rochefoucauld pro Introductione Canonicorum Regularium S. Augustini in dictam Domum S. Crucis: Anno 1641.

URBANUS EPISCOPUS.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Antonius Oudin Procurator & Syndicus Monasterii S. Crucis de la Bretonnerie nuncupati Parisiensis, nec non Martinus Heret Sub-Prior, & alii Religiosi dicti Monasterii S. Crucis, quod licet dictum Monasterium sit subiectum dilecto Filio Abbati Generali totius Ordinis & Congregationis S. Crucis, Regulasque ac Statuta & Constitutiones omninò distinctas & separatas ab illis, qui Ordinem Canonicorum Regularium S. Augustini amplectuntur, habeat, & propterea non possit, nec debeat dictum Monasterium Ordinis S. Crucis Ordini Canonicorum Regularium S. Augustini in vicis Superioribus dicti Monasterii S. Crucis uniri, seu incorporari, nihilominus dilectus Filius noster Franciscus Tituli S. Sixti Præbyter Cardinalis de la Rochefoucauld nuncupatus idem Mona-

sterium

ANNO
1641.

sterium Congregationi dictorum Canonorum Regularium S. Augustini præsentis exponentibus inauditis & indefensis per Sententiam definitivam, sive decretum definitivum in prima instantia latum, seu factum in vim asserterum facultatum auctoritate Apostolica illi concessarum, similem tamen facultatem illi minimè tribuentium, uniri debere declaravit, prout de facto univit & incorporavit. A quibus omnibus dicti Exponentes intra legitima, ut ipsi asserunt, tempora appellarunt, Nobisque humiliter supplicari fecerunt, ut eis in præmissis de opportuno Juris remedio subvenire paterna sollicitudine curaremus. Nos igitur unicuique justitiam, ut decet, ministrari cupientes, ac statum, & merita causæ & causarum hujusmodi præsentibus pro expressis habitis, hujusmodi supplicationibus inclinari, Fraternalitati vestræ, Fratres Archiepiscopi, & Episcopi, seu discretioni vestræ, Filii Officiales per præsentem committimus, & mandamus, quatenus Vos, tres, duo, aut unus vestrum, vocatis ad id qui fuerint vocandi, causas appellationis, & appellationum hujusmodi, ... auctoritate nostra audiat, cognoscatis, sineque debito terminetis & decidatis . . . . . & quæcunque in integrum etiam, prout de Jure, restituenti, cæteraque in præmissis necessaria, & opportuna faciendi, exercendi & exequendi, plenam & liberam Apostolicam auctoritate tenore præsentium concedimus facultatem, non obstantibus præmissis ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die vigesima Augusti anno Domini millesimo quadragesimo primo, Pontificatus nostri anno decimo nono.

Signatum L. Raggius, & supra plicam
N. Raynerius & sigillatum.

ANNO
1644.

INNOCENTIUS DECIMUS,
PONTIFEX CCXL.

ANNO DOMINI MDCXLIV.

Innocentius hujus nominis Decimus ex Panfiliorum Familiâ anno 1644. Sedem Pontificiam conscendit: Decimum tertium Jubilæum celebravit anno 1650. Jansenismum editâ Constitutione damnavit: Obiit Pontificatus sui anno decimo. (*Magni Bullarii Romani hujus Edit. Luxemb. 1727. Tom. V. Fol. 409. App.*)

Translatio Episcopatus Malleacensis ad Rupellensem: anno 1648.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Insuper eminenti militantis Ecclesiæ folio, & Apostolicæ potestatis plenitudine, summa Redemptoris nostri benignitate constituti, nunc in novis Sedibus Episcopalibus in irriguo Ecclesiæ agro plantandis & instituendis, omnes in Diœcesium partibus dividendis quandoque, & in illis ex toto

supprimendis & aliò transferendis, pastoralis Officii nostri partes, prout locorum, & temporum rationes ac sublimium & excelsum Regum vota postulant, libenter conferimus, ut exinde divinus cultus, & Christianidelium devotio per amplius augeatur, animarumque Salus subsequatur, ac in Oppidis insignibus & populi multitudine refertis, atque eorundem Regum piâ, & strenuâ operâ è manibus Hæreticorum non ita pridem vendicatis, plantetur radicatus Christiana Religio, & eorum dignioribus titulis decoratorum incolæ & habitatores Præsulum doctrina & auctoritate suffulti proficiant semper in fide, & quod in temporalibus sunt adepti, non careant in spiritualibus incremento. Dudum siquidem per Nos accepto, Civitatem Malleacensem valde exiguum, nullis mœnibus cinctam, paucis domibus, aliisque eversis, plerisque ruinosis constatam, aërem verò insalubrem ob paludes undique adjacentes, fortitam esse, ut pauci admodum incolæ, & omnes ferè pauperes eam modo inhabitent, domumque prope nullam, neque Conseptum vel Dormitorium pro Capitulo licet Regulari Ordinis Sancti Augustini Canonorum Regularium, nullum Monasterium, nec Collegium, nullum Seminarium nec Hospitalale, sed unam tantum Confraternitatem adesse, Ecclesiam denique ipsam extremam ferè ruinam Hæreticorum injuriâ passam debitæ structurae nunquam fuisse restitutam, hisque atque aliis de causis felicitis recordationis Urbanum PP. Octavum Prædecessorem nostrum Ecclesiam ipsam ad Oppidum Fontaniaci Comitris, Malleacensis Diœcesis transferri mandasse, & successivè ipsam Ecclesiam secularitasse, ipsam tamen translationem effectum sortiri nequivisse, rebus causisque aliter quam expositæ fuerunt sese habentibus, non ex parte quidem ipsius Ecclesiæ & Civitatis Malleacensis, quippe quæ constanti varietate etiam nunc pro translatione militent, sed ex parte Oppidi Fontaniaci multò angustioris atque inferioris reperti, quàm quod Dignitatem ad illud transferendam capere possit; E converso verò Oppidum Rupellensis Ecclesiæ ad Oceanum Aquitanicum, emporium ab ipsa Malleacensi Civitate septem aut octo tantum leucis distans, circuitu amplum, mœnibus circumdatum, propugnaculis validum, domibus magnificum, habitatoribus plerisque nobilibus refertum, & opibus abundans existere, in eoque præter plures Ecclesias, Conventus, & unum Hospitalale, adesse Ecclesiam, Templum majus nuncupatam, amplæ ac elegantis & recentis structuræ, quæ non minus quàm Oppidum, in quo sita est, capessendæ Dignitatis Episcopalis valde capax, parque videatur, ut ex præmissis nomine charissimi in Christo Filii nostri Ludovici Francorum & Navarræ Regis Christianissimi Nobis supplicato, ut Dignitatem Episcopalem in Civitate & Ecclesia Malleacensi suppressere, & Oppidum Rupellæ, ac ejus Ecclesiam, Templum majus nuncupatam, hujusmodi in Civitatem & Cathedrallem respectivè erigere, ac ad eas sic erectas dotem & Capitulum dictæ Ecclesiæ Malleacensis transferre, de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos instantiam Regis prædicti negotiumque suppressionis, erectionis, & translationis hujusmodi Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium rebus Consistorialibus Præpositorum examinandum & discutendum commisimus. Cùm autem Congregatio ipsa sub die vigesima octava Maji anni proxime præteriti, re maturè discussa, ex jam dictis causis, ac etiam quia claræ memoriæ Ludovicus XIII. etiam Francorum, & Navarræ Rex Christianissimus, statim post Oppidi Rupellæ

ANNO
1644.

ExMem.
du Clergé
Tom. 1. p.
141.